

Svar (2/9 02)**Socialministeren (Henriette Kjær):**

Som nævnt i den skriftlige begrundelse, der ledsager spørgsmålet, er der forskel på den måde, de enkelte sikrede afdelinger for børn og unge er indrettet på.

De sikrede afdelinger anvendes for unge

- efter farlighedskriteriet (den unge skader sig selv eller andre)
- til observation, når ophold i sikret afdeling er påkrævet
- til længerevarende behandling, når ophold i sikret afdeling er påkrævet
- til surrogat for varetægtsfængsling
- som led i afsoning
- som led i ungdomssanktion.

De sikrede afdelinger for unge (også under 15 år) er først og fremmest tilbud i socialt regi og er som sådan ikke forudsat at skulle fremstå som fængsler. Sikkerhedsforholdene i de sikrede afdelinger er dermed ikke nødvendigvis som de sikkerhedsforhold, der er i de lukkede fængsler.

Jeg er imidlertid enig med spørgeren i, at der kan være anledning til at foretage en mere samlet gennemgang af sikkerhedsforholdene i de sikrede institutioner for børn og unge.

Jeg har derfor aftalt med justitsministeren, at Direktoratet for Kriminalforsorgen, der råder over medarbejdere med særlig indsigt i sådanne sikkerhedsforhold, vil kunne bistå i forbindelse med amternes gennemgang af de enkelte institutioner. Efter en sådan gennemgang vil det formentlig være muligt at give et skøn over, hvilke merudgifter der vil være forbundet med eventuelle særlige initiativer til at skærpe sikkerheden.

Det vil imidlertid selv efter en eventuel skærpelse af sikkerhedskrav ikke kunne udelukkes, at der forekommer rømninger. Det forekommer selv fra lukkede fængsler. Jeg kan således ikke udstede nogen garanti – selv ikke efter eventuel skærpelse af sikkerheden.

Skærpede krav til den bygningsmæssige indretning giver i øvrigt ingen garanti for, at der ikke kan ske rømning, når den unge er under transport f.eks. til et retsmøde eller sygehus og dermed opholder sig uden for den sikrede afdelings bygningsmæssige rammer.

Jeg vil imidlertid minde om, at det med den ændring af straffelovens § 124, stk. 1, der trådte i kraft den 8. juni 2002, er gjort strafbart for anholde og fængslede mv. at flygte.

Efter straffelovens § 124, stk. 4, gælder bestemmelsen i § 124, stk. 1, også i forhold til bl.a.

personer, der i stedet for varetægtsfængsling, i forbindelse med straffuldbyrdelse uden for kriminalforsorgen eller i medfør af straffelovens § 74 a om ungdomssanktioner er frihedsberøvet i institution mv. Særligt med hensyn til ungdomssanktion er det i bemærkningerne til bestemmelsen forudsat, at den omfatter personer, der flygter fra en sikret institution, hvor den pågældende opholder sig som led i en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, stk. 1.

Spm. nr. S 3024

Til udenrigsministeren (27/8 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Deler udenrigsministeren bekymringerne for, at Tyrkiet – dersom det optages i EU inden for en årrække – vil virke som en bremseklods for udviklingen i Europa, og forudser ministeren, at Danmark og andre EU-lande kan blive nødsaget til at yde Tyrkiet massiv og årelang økonomisk støtte, for at landets situation kan blive forbedret på de mange områder, hvor Tyrkiet er tilbagestående i forhold til Vesteuropa?«

Begrundelse

I EU-rapporter om socialpolitikken eksterne dimension, bl. a. KOM (98) 711, (1999) 513 og (2000) 713, peges på, at Tyrkiet har meget at udrette for at nærme sig Fællesskabets regelværk med hensyn til beskæftigelse og sociale anliggender.

Fællesskabets socialpolitik omfatter Den Europæiske Socialfond og forskellige handlingsprogrammer, bl.a. for folkesundhed, bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdsret og arbejdsvilkår, lige muligheder for mænd og kvinder, koordinering af socialsikring for vandrende arbejdstagere. I EU's sociallovgivning er der på disse områder fastsat minimumsnormer med beskyttelsesklausuler for de medlemsstater, der er længst fremme.

I rapporterne peges på, at det tyrkiske arbejdsmarked må moderniseres for at opfylde de krav, der stilles af en konkurrencedygtig økonomi. Der peges også på, at det tyrkiske socialsikringssystem har store økonomiske vanskeligheder. Folkesundhedsniveauet må generelt anses for at være utilfredsstillende. De fleste sund-